

Εθνικές συμφορές, προδοσίες, εθνικές ντροπές, χρεοκοπίες, μνημόνια και πυρκαγιές.

Γεώργιος Εμ .Δημητράκης*

Εδώ και 14 χρόνια η Πατρίδα μας ευρίσκεται εις ένα επικίνδυνο αδιέξοδο και ο Ελληνικός Λαός σε μία κατάσταση απόλυτης παραλυσίας, απελπισίας, απόγνωσης, απίστευτης ένδειας αλλά ταυτόχρονα και διεθνούς απομόνωσης. Αποκλειστική ευθύνη φέρει το Πολιτικό Σύστημα της χώρας μας. Δεν είναι η πρώτη φορά που έχω αναφερθεί εις την επικίνδυνη συμπεριφορά του απέναντι της Πατρίδος μας. Αλλά και ότι επιτακτική ανάγκη για την σωτηρία του Έθνους είναι η άμεση αποκαθήλωση του από τον Λαό και μόνο. Όμως για να γίνει αυτό συνείδηση όλων των Ελλήνων και ως εκ τούτου πράξη, πρέπει να κάνουμε μία ιστορική αναδρομή εις το παρελθόν. **Για να επισημάνουμε όχι μόνον τα σφάλματα και τις αποτυχίες του Πολιτικού Συστήματος, αλλά και τις αλλεπάλληλες εθνικές συμφορές, προδοσίες, εθνικές ντροπές, χρεοκοπίες, και τώρα τα θανατηφόρα μνημόνια της κοινωνικής γενοκτονίας που έχει προκαλέσει. Διότι η σημερινή κρίση που διέρχεται η χώρα, ο Λαός και το Έθνος μας, η απώλεια της εθνικής κυριαρχίας και η οικονομική υποδούλωση είναι πράγματι μία νέα εθνική συμφορά.**

Αυτά εις τα οποία αναφέρομαι εις το παρόν άρθρο μου ίσως θεωρηθούν από μερικούς ως μία αναθεώρηση της Ιστορίας της Νεωτέρας Ελλάδος. Όμως πράγματι περί αυτού και μόνο πρόκειται. Κεντρική ιδέα της

Επανάστασης του 1821 ήταν η απελευθέρωση του Γένους από τον μακροχρόνιο τουρκικό ζυγό. Αυτή η Ιδέα της Ελευθερίας αναπτέρωσε τις δυνάμεις του για μία επιτυχή έκβαση του αγώνα του, παρά όλες τις μεγάλες δυσκολίες που αντιμετώπισε. Όμως η τότε μερική ανεξαρτησία της Πατρίδος μας και αυτή η Ιδέα της Ελευθερίας, τα όνειρα και τα συναισθήματα του Λαού μας για την σύσταση ενός Σύγχρονου Κράτους, κατά τα πρότυπα των άλλων λαών της Ευρώπης, ως αποτέλεσμα της Αναγέννησης και παράλληλα της Γαλλικής Επανάστασης του 1789, δυστυχώς καπηλεύθηκαν από την πρώτη ήδη στιγμή από τους Κοτζαμπάσηδες. Οι οποίοι εις την ουσία αντικατέστησαν την Τουρκική Διοίκηση, μετατρέποντας τώρα την Πατρίδα μας σε Οικογενειακά Φέουδα και τους Έλληνες σε ταπεινούς υποτελείς των. Εις την πραγματικότητα, αν και δεν θέλουμε να το παραδεχθούμε, η τότε ίδρυση κομμάτων είναι προπέτασμα της επιβολής των Κοτζαμπάσηδων επί του Ελληνικού Λαού, εκμεταλλευόμενοι τις δήθεν «δημοκρατικές διαδικασίες και την ελεύθερη ψήφο του Λαού»!.

Κόμματα τα οποία δυστυχώς λόγω της οικογενειακής των υπόστασης και του συγκρουσιακού χαρακτήρα των ηγεσιών των, αφενός μεν απέτρεπαν την ίδρυση ενός σύγχρονου κράτους – πρώτο παράδειγμα: η δολοφονία του Καποδίστρια το 1831 – , αλλά ταυτόχρονα εμπόδιζαν έκτοτε και την ομαλή δημοκρατική πορεία, την κοινωνική και οικονομική εξέλιξη της Πατρίδας μας. Αυτές οι μακροχρόνιες έριδες των φεουδαρχικού τύπου κομμάτων εμποδίζουν την αναγέννηση και μετεξέλιξη τους σε σύγχρονα πολιτικά σχήματα, εφάμιλλα των άλλων χωρών. Παράλληλα εξουσιάζουν και ελέγχουν τον Κρατικό Μηχανισμό μετατρέποντας τον σε υποχείριο των, οι δε έριδες των ηγεσιών των για τον έλεγχο του Κράτους εμποδίζουν την σύσταση μακροπρόθεσμης ενιαίας εθνικής στρατηγικής, απαραίτητη για την χάραξη οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής αλλά και για την αποφυγή εθνικών συμφορών. Συμφορές τις οποίες πληρώνει η Πατρίδα και ο Λαός μας. Οι χρεοκοπίες της χώρας μας του 1827, 1843, 1893, 1898 και 1932. Οι στρατιωτικές ήττες της Πατρίδας μας το 1854 και το 1897 κατά της Τουρκίας.

Η μεγάλη νίκη του Ελληνικού Λαού κατά τους Βαλκανικούς Πολέμους (1912-13), που μετατράπηκε λίγο αργότερα σε οδυνηρή ήττα και εθνική συμφορά της Ελλάδος το 1920-22 με την Μικρασιατική Καταστροφή. Διότι το Πολιτικό Σύστημα δεν εκμεταλλεύθηκε την μεγάλη ευκαιρία

της νίκης της Πατρίδας μας κατά τους Βαλκανικούς Πολέμους, ώστε μετά το 1913 να προχωρήσει σε μία ανασυγκρότηση και ενίσχυση της Πατρίδας. Αλλά λόγω διαφωνιών των κομμάτων και των ηγεσιών των, αλλά και λόγω της άγνοιας των τότε συσχετισμών των Ευρωπαϊκών Δυνάμεων και των διαθέσεων των, μη έχοντας εξασφαλίσει τις σχετικές Συμμαχίες, οδήγησαν την εξασθενημένη και αποδυναμωμένη Πατρίδα μας από τους Βαλκανικούς Πολέμους και τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο εις την μεγάλη περιπέτεια και εθνική απώλεια της Μικράς Ασίας.

Η μεγάλη εθνική επιτυχία με το Έπος του 1940/41, η οποία μετά την ήττα της Γερμανίας, δυστυχώς όχι μόνον έμεινε παντελώς ανεκμετάλλευτη σε διεθνές επίπεδο, αλλά ταυτόχρονα μετατράπηκε από το Πολιτικό Σύστημα, και πάλιν λόγω διαφωνιών και συγκρούσεων των ηγεσιών των, σε εθνική τραγωδία του Εμφυλίου Πολέμου. Μόλις λίγα χρόνια αργότερα, οι εκ νέου διενέξεις του Πολιτικού Συστήματος και η ρήξη με την ηγεσία της Κύπρου επέφερε την αποδυνάμωση της Κύπρου και την Κυπριακή Τραγωδία. Μία νέα εθνική συμφορά, και ταυτόχρονα και μία νέα αλλά συνεχή σύρραξη και εχθρότητα με την γείτονα χώρα Τουρκία, η οποία απότυπώνεται εις τον ανηλεή και πολυδάπανο ανταγωνισμό των αμυντικών δαπανών, με όλες τις κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες και πάλιν εις βάρος της Πατρίδας μας.

Τέλος, μετά από πολλές και επίπονες προσπάθειες, αυτή η πλήρης ένταξη της χώρας μας το 1981 εις την Ε.Ο.Κ/Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία από πάσης πλευράς ήταν μοναδική για την Πατρίδα μας μεγάλη εθνική επιτυχία και μοναδική ευκαιρία, διότι παρείχε όλες τις δυνατότητες για να αναδειχθεί η Ελλάδα για πρώτη φορά σε ένα σύγχρονο και ισχυρό κράτος, μετατράπηκε από το Πολιτικό Σύστημα με την χρεοκοπία και τα επαχθή Μνημόνια σε μία νέα και ανυπολόγιστη εθνική συμφορά. Λόγω της μάστιγας της διαπλοκής, της διαφθοράς, της ατιμωρησίας και της υπεξαίρεσης, πολλών δεκάδων δισεκατομμυρίων ευρώ που προορίζονταν για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη του Λαού μας, αλλά και για την ενίσχυση της χώρας μας εντός της Ευρώπης και εις το διεθνές στερέωμα.

Όμως η έλλειψη εθνικής ομοψυχίας, η απροθυμία και παντελής αδρά-νεια του Πολιτικού Συστήματος, όπως με το ξέσπασμα της κρίσης το 2008/09 αντιμετωπίσει αμέσως με ριζικές μεταρρυθμίσεις και διαρθρω-

τικές αλλαγές τα δημοσιονομικά ελλείμματα, για να αποφύγει η Πατρίδα μας την ολοκληρωτική χρεοκοπία, τα επαχθή Μνημόνια και την εθνική ταπείνωση, καίτοι είχαν γίνει αυστηρές συστάσεις από τους Ευρωπαίους Εταίρους, επιδείνωσε σε επικίνδυνο βαθμό την κρίση, με τις γνωστές ήδη βαρύτατες συνέπειες. Αυτό αποδεικνύει για μία ακόμη φορά όχι μόνον την φεουδαρχική υπόσταση, τον συγκρουσιακό χαρακτήρα και τους υπόγειους μηχανισμούς όλων των κομμάτων, με τις προσωπικές έριδες και δια-φωνίες των ηγεσιών των, **αλλά και ως επακόλουθο όλων αυτών την αντεθνική συμπεριφορά τους.**

Δυστυχώς, αυτή η ατιμωρησία, η αδράνεια, ανικανότητα, αναποφασιστικότητα, αμέλεια, η παντελής έλλειψη πολιτικής στρατηγικής και Εθνικού Σχεδίου Σωτηρίας, αλλά και έλλειψη Εθνικής Ευθύνης και Φιλοπατρίας του Πολιτικού Συστήματος όχι μόνον επιδείνωσε την κατάσταση, **αλλά έφερε την ΤΡΟΙΚΑ με τα επαχθή 3 Μνημόνια της κοινωνικής γενοκτονίας,** την αναξιοπιστία, την διεθνή απομόνωση, την απώλεια της εθνικής κυριαρχίας και ταπείνωση του Λαού και της Πατρίδας μας.

Η νέα τώρα μεγάλη διαστάσεων εθνική συμφορά με τις τεράστιες πυρκαγιές, που καταστρέφουν ταυτόχρονα σε πολλές περιοχές τον φυσικό και παραγωγικό πλούτο της χώρας μας, εξαιτίας της επι πολλές δεκαετίες ακρότατης ανεπάρκειας και ανικανότητας σε όλους τους τομείς, όπως π.χ. της παντελούς έλλειψης ενός οργανωμένου «**Σχεδίου Προστασίας, Πρόληψης και άμεσης, ακαριαίας Αντιμετώπισης των πυρκαγιών και άλλων αιτιών**». Όλα αυτά έχουν ως συνέπεια όχι μόνο την απελπισία, την απογοήτευση, την ολική φτωχοποίηση των Ελλήνων, αλλά και την μεγάλη έκθεση της Πατρίδος μας σε εθνικούς κινδύνους απέναντι όλων εκείνων, και κυρίως των γειτόνων μας, που απειλούν την ακεραιότητα της χώρας μας. **Διότι οι συνεχιζόμενες επι εβδομάδες πυρκαγιές είναι ένα έγκλημα και όχι μία φυσική καταστροφή. Οι δε βασικοί υπαίτιοι είναι εντός και εκτός της Ελλάδος!**

Αυτή η νέα μεγάλη εθνική συμφορά που βιώνει τώρα η πλειοψηφία των Ελλήνων, πρέπει επιτέλους και τάχιστα να αντιμετωπισθεί από τον Ελληνικό Λαό, ο οποίος οφείλει να αποκαθελώσει το Πολιτικό Σύστημα για εσχάτη προδοσία, ως κύριο υπεύθυνο για την κατάρρευση

της χώρας μας. Προς αποφυγή νέας εθνικής συμφοράς, τρισεχειρότερης των προηγούμενων.

Ο Κωστής Παλαμάς (1859-1943) είπε: «Κι αν πλήθος τ' άσχημα, κι αν τα άδεια αφέντες, φτάνει μια σκέψη, μια ψυχή, φτάνεις εσύ, εγώ φτάνω, να δοθεί νόημα στον πολιτών την ύπαρξη, ένας φτάνει!». Ο Ρήγας Φεραίος (1757-1798) είπε: «Καιρός είν' της Πατρίδος ν' ακούστε την λαλιά!» Γνωμικό του Συντάκτη: «Η αγάπη προς την Πατρίδα είναι πράξη Ελευθερίας».

Για μερικούς ανθρώπους η Ιστορία δεν είναι βωβή, αλλά η Αλήθεια που αστράφτει και μιλάει αυτόκλητη.

Γεώργιος Εμ .Δημητράκης.

*Ο αρθρογράφος κρητικής (Μαριού Ν. Ρεθύμνης) και Θρακικής καταγωγής γεννήθηκε και διαμένει εις την Ξάνθη. Σπούδασε Πολιτικές, Οικονομικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία εις το Πανεπιστήμιο της Βόννης, όπου διέμενε πολλά χρόνια, και εν συνεχεία Ιστορία, Πολιτιστική Κληρονομιά και Αρχαιολογία εις την Αθήνα. Διετέλεσε επι 30 χρόνια Διπλωματούχος Ξεναγός για όλη την Εθνική Επικράτεια.